

Marek Poddaný

Největší luxus je prostor

Interiéry s rukopisem Marka Poddaného jsou elegantní a funkční. Spojením nadčasového minimalismu, smyslu pro detail a empatického přístupu dokáže z jakéhokoli prostoru vytvořit příjemné místo k bydlení. Dokazují to nejen realizace v portfoliu jeho studia Senso design, ale také působivé proměny v televizním pořadu Jak se staví sen.

Co vás přivedlo k designu a navrhování interiérů?

Cesta k cíli byla trochu klikatá, stále však směřovala blíž k zájmu o umění a design. Všestranné studium mě přivedlo k počítačové grafice a také k 3D modelování, v němž spatřuji kořeny své současné práce. Vzdělávací portfolio jsem pak doplnil znalostmi v oblasti řízení lidských zdrojů, které mi přišly vhod při vedení vlastní firmy. V zásadě mě však nejvíce ovlivnila stáž v Dublinu, tedy praxe.

Čím na vás Irsko nejvíce zapůsobilo?

Pracoval jsem tehdy pro společnost, která nabízela široký záběr různých aktivit. Vyzkoušel jsem si v oblasti interiérového designu opravdu ledacos. Vnímám větší svobodu, zároveň však i větší zodpovědnost a nakonec také silnější motivaci

k práci. Irsko oproti klasické Anglii se mi v té době jevilo více evropské a vládla tam úžasná vstřícnost. Bydlení v irské rodině mi umožnilo více nahlédnout do irské kultury a přineslo mi mnoho inspirace i podnětů pro mou práci. Dodnes je pro mě dialog a vzájemné poznávání s klientem prvním a velmi důležitým krokem vedoucím k dobré spolupráci a správnému pochopení návrhu budoucího projektu.

Již za tři roky po návratu do Čech jste si založil vlastní studio Senso design. Co vás k tomuto rozhodnutí inspirovalo?

Odjezdem ze známého prostředí do ciziny jsem byl nucen vybičovat se ke zcela jiným aktivitám i k větší samostatnosti. To mě výrazně posunulo dopředu a přivedlo k rozhodnutí založit si vlastní

Marek Poddaný (* 1983)

Narodil se v Pardubicích. Po střední škole aplikované kybernetiky, kde získal základy počítačové grafiky, studoval v letech 2006–2009 univerzitu v Hradci Králové, obor multimédia a grafická tvorba. Na počátku roku 2006 odešel na pracovní stáž do Dublinu, po návratu pracoval u několika českých firem. V roce 2009 si založil vlastní studio Senso design.

Jako designér se podílí na pořadu TV Prima Jak se staví sen. Kromě navrhování interiérů se v poslední době zabývá autorským designem, kterému by se chtěl v budoucnu více věnovat.

www.sensodesign.eu

Vždy se snažím klienty nejdříve poznat, abych věděl, jaké mají potřeby.

firmu. Motivací se však stala především určitá svoboda a vidina nezávislosti. Práce u českých značek mi přinesla mnoho cenných zkušeností, přesto mě často limitovala sortimentem, který jsem musel respektovat. Dané limity mi nedovolovaly se rozvíjet a opravdu využít vlastní kreativity a fantazie. Dalším impulzem k založení studia se stala i vzrůstající poptávka.

Do jaké míry klienti ovlivňují vizi a budoucí návrh?

Mám štěstí, že si mě klienti vyhledají a osloví mě většinou sami, tudíž také vědí, co mohou očekávat. Každá stavba, interiér je svým způsobem unikátní a disponuje limity, které díky vzájemnému poznávání a komunikaci řešíme. Vždy se snažím klienty nejdříve poznat, abych věděl, jaké mají potřeby, jak daný požadavek cítí. Prostřednictvím konzultací

a dialogu si dokážu vytvořit představu o klientově názoru. Teprve pak následuje první nástřel, nějaká varianta, s níž se buď trefím do vkusu úplně, nebo ji posléze nějakým způsobem modifikuji. Je to opravdu hodně individuální. Snažím se zejména být empatický, vyslechnout klienta, ne jen realizovat své nápady a aplikovat je na někoho cizího. Vždy je pro mě zajímavé poznat nové lidi, a pokud jde o cizince i novou kulturu.

Všimla jsem si, že rukopisem tíhnete k minimalismu, jednoduchosti a střídme barevnosti. Stane se i přesto, že za vámi přijde klient s požadavkem tyrkysové sedačky a oranžových závěsů, protože se mu to tak líbí?

Ačkoliv mám barvy rád, preferuji nadčasovost, a to i v paletě barev.

Elegantní nadčasovost kuchyňského interiéru je založena na jednoduchých liniích, kvalitních materiálech a střídme barevnosti.

V moderním minimalistickém pojetí interiéru vynikají kontrasty použitých materiálů i svěží tóny zelené barvy.

Jedna z proměn pořadu Jak se staví sen v režii Marka Poddaného a jeho kolegy Ondřeje Berkovce.

Jednoduchý moderní design kuchyňské linky příjemně doplňují organické tvary židlí a tapeta s rostlinnými motivy v jemné barevnosti.

S obledem na finanční možnosti bychom se měli zařizovat postupně.

Nejraději pracuji s tóny černé a bílé v kombinaci s doplňkovými barvami, nebo naopak se zemí tóny, hnědou a béžovou. Každou z variant považuji za velmi elegantní, nadčasovou a nestárnoucí. Problémem některých bytů je jejich překombinovanost. Každá místnost v jiné barvě, každá podlaha v jiném dekoru, co nábytek, to originál. Někdy uživatelé dojdou finanční prostředky, jindy je donucen zkombinovat, co právě je, ale pokud jde o záměr, v tom případě to úplně nekvituji. Objeví-li se v interiéru dominantní prvek, jenž je těžko obměnitelný, pak je to více na škodu než obohacující. Zelené, oranžové nebo tyrkysové barvy se mohou líbit nyní, ale za rok, za dva se okoukají a co pak s nimi? Změna je často z objektivních důvodů nereálná. Málokdo si tento fakt dovede hned představit. V tom okamžiku se dostávám do role arbitra a rozmlouvače, aby nedošlo v budoucnu ke zbytečnému zklamání.

V televizním pořadu Jak se staví sen působíte nejen jako znalec přes design, ale také jako ostřílený herec. Fundovane a velmi přirozeně. Jak jste se k natáčení proměn českých interiérů dostal?

Dlouho jsem myšlel na roli designéra před televizními kamerami odolával, až jsem si jednou řekl, proč to nezkusit, přihlásil jsem se na casting a společně s kolegy jsem byl vybrán. Na začátku jsem měl obrovský respekt z kamery, ale stud musel jít stranou. Od té doby uplynulo mnoho natáčení, máme za sebou přes deset dílů a ostych s každým novým dílem odpadá. Snažím se každý díl, každou proměnu zažít, protože pokaždé jde o novou a rozhodně zajímavou zkušenost.

Setkal jste se ať už v rámci natáčení Jak se staví sen, nebo během své mnohaleté praxe se zadáním, které vyznělo od klienta až kuriózně?

Jeden z neobvyklých interiérů právě realizuji. Jedná se o loftový byt, do jehož prostoru si majitel přeje umístit plnohodnotné projekční plátno s projektorem, doprostřed bytu motorku na pódiu a celý byt situujeme do podoby loftu na Manhattanu.

Proto ani kuchyň nemá tradiční koncepci, ale bude působit jako bar. Toto velmi netradiční a výrazné bydlení navrhuji pro muže, který si v něm plní své sny a představy. Je to velmi zajímavá práce.

Dáváte přednost značkovému designu před designovou „konfekcí“?

Řekl bych to takto: židli Verneru Pantona umístím ke stolu z Ikea. Nevidím na tom nic špatného, a pokud k sobě věci ladí, nemám problém je spolu kombinovat. Pro mého klienta je při zařizování důležitá nejenom estetická stránka, ale také to, aby se nevyvážely prostředky za něco, co se dá pořídit za příznivější cenu. Jeden z hobbymarketů, kde mohu nakoupit vkusně a za zajímavé peníze, je právě Ikea. Díky své jednoduchosti mě dokáže oslovit a obměnitelnost jejích produktů za dražší značku do budoucna není vyloučena.

Co ale dělat s malými byty, v nichž úložné prostory chybí a skříně jsou nezbytností?

V malých pokojích, které jsme již tolikrát realizovali, se například vyměnily vestavěné skříně za malou samostatnou šatnu a celek vždy vypadal mnohem lépe, interiér prokoukl, prostoru to velmi pomohlo. S ohledem na finanční možnosti bychom se měli zařizovat postupně, nakupovat sortiment s rozvahou. Stane se totiž, že pořídí-li si klienti nábytek najednou, ve výsledku zjistí, že se jim nehodí, neladí k sobě, a začnou hledat pomoc. Snažím se jim optimálně vyjít vstříc, nicméně kromě rady jim z interiéru lecky

něco zmizí... Proto je efektnější obrátit se na designéra včas, ušetří zbytečné výdaje.

Na podzimním Designbloku v Praze jste představil pohovku Senso.

Vzhledem k její eleganci je až neuvěřitelné, že jste při navrhování mohl myslet na děti i domácí mazlíčky, protože i pro ně je určena...

K návrhu mě inspirovala jedna z našich „proměn“. Vytvořil jsem atypickou pohovku s přínosem pro všechny členy rodiny. Elegantní pro rodiče, hravou pro děti a také s místem pro domácího mazlíčka. Protože zlatý retrívr Cecilka, která je členem mé rodiny, by vzhledem ke své velikosti potřebovala sedačku vlastní, ozkoušel jsem pohovku na drobnějším zvířectvu mých přátel. A v rámci expozice výrobce Polstrin, jehož prostřednictvím je pohovka v prodeji, proběhl zátěžový test i v případě dětí. Nerozpakovaly se, různě po ní skákaly, z dílů stavěly bunkry. Myslím, že pohovka splnila, co jsem od ní očekával. Skoro bych ji nazval oživlým kusem nábytku.

Plánujete další realizace v oblasti produktového designu?

Jeden z mých posledních projektů se věnoval komerčnímu interiéru, galerii užitkového skla, projektu pro českou firmu čínského investora. Zajímavá práce, která mi dovolila nahlédnout do zcela jiné kultury lidí. Práce mě oslovila z hlediska prostoru i tématu galerie, ale také mě lákalo pokusit se o návrh autorské kolekce skla. Loni to byla sedačka, letos nebo příští rok by to mohlo být právě sklo...

Pohovka Senso, představená na podzimním Designbloku 2011.